

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7CoPr/7/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313229592
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1313229592.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Z. Š., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XX, Bratislava, proti odporcovi: Mondelez SR Production s.r.o., IČO: 46 798 889, Račianska 44, Bratislava, zastúpeného JUDr. Martinom Fritzom, advokátom so sídlom Podjavorinskej 4, Bratislava, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 30. marca 2015, č. k. 7Cpr/5/2013-46, jednohlasne (pomero hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa potvrdzuje.

Odporcovi sa nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v sume 270,90 euro titulom náhrady trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu odporcu, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 146 ods. 2 O.s.p. a vecne tým, že konanie vo veci samej bolo v časti určenia, že pracovný pomer navrhovateľa u odporcu aj naďalej trvá zastavené uznesením zo dňa 24. 04. 2014, č. k. 7Cpr/5/2013-29 a vo zvyšnej časti bolo konanie zastavené uznesením zo dňa 17. 10. 2014, č. k. 7Cpr/5/2013-43; v oboch prípadoch na základe späťvzatia žalobného návrhu navrhovateľom bez uvedenia dôvodu. Z uvedeného vyvodil, že zastavenie konania bolo zavinené navrhovateľom a preto ho v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. zaťažuje povinnosť na náhradu trov konania odporcu, ktorému v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. a/, § 13a ods. 1 písm. a/, c/, § 13a ods. 4, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 270,90 euro (za 2 úkony právnej služby á 61,85 euro: prevzatie a príprava zastúpenia dňa 26.02.2014 a písomné vyjadrenie odporcu zo dňa 28.02.2014, 2 úkony právnej služby á 15,46 euro: účasť na pojednávaniach dňa 26.03.2014 a 04.06.2014, ktoré boli odročené bez prejednávania veci, 1 úkon právnej služby á 30,93 euro: účasť na pojednávaní dňa 17.10.2014, na ktorom bolo vyhlásené rozhodnutie, režijný paušál: 5x á 8,04 euro, 20 % DPH v sume 45,15 euro).

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, žiadajúc povinnosť na náhradu trov konania uloženú mu napadnutým rozhodnutím zrušiť alebo znížiť na čo najnižšiu možnú sumu. V odvolaní uviedol, že nesúhlasí s výškou súdom priznaných trov konania, nakoľko ani jedno z pojednávaní, za ktoré bola odmena advokáta priznaná, sa vlastne nekonalo. Pojednávanie dňa 26.03.2014 sa navrhovateľ nezúčastnil a teda konať sa nemohlo, lebo deň pred ním sa ospravedlnil a žiadal o nový termín pojednávania. Na pojednávanie dňa 04.06.2014 nebol navrhovateľ písomne volaný a dozvedel sa o ňom od svojho právneho zástupcu, ktorý mal jeho neprítomnosť na uvedenom pojednávaní z dôvodu práceneschopnosti ospravedlniť, ďalej pojednávanie nariadené na deň 21.07.2014 bolo na poslednú chvíľu zrušené pre dovolenku zákonného sudcu a rovnako sa konať nemohlo ani pojednávanie dňa 17.10.2014, lebo navrhovateľ dal pred ním pokyn svojmu právnenmu

zástupcovi, aby žalobu zobral späť, nakoľko sa navrhovateľ po skončení práceneschopnosti chcel prihlásiť na úrad práce, aby mal z čoho s rodinou žiť. Súd pre opísané, vopred známe prekážky preto nemal odporcovi, u ktorého odrobil viac ako 15 rokov, priznať trovy konania, resp. trovy konania mu mali byť pre zlé sociálnu situáciu a dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, ktorý si zničil práve vykonávaním prác u odporcu odpustené a tieto mu mal odporca zaplatiť ako prejav vďaky za jeho dlhoročné služby. Z uvedeného dôvodu priznané trovy konania označil navrhovateľ za nedôvodné a neoprávnené.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Odvolačný súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Aplikácia citovaného ust. § 150 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa musí súd prihliadať najmä na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a všímať si aj okolnosti, ktoré účastníkov konania viedli k uplatneniu práva na súde, ich postoj v konaní a pod. Pri skúmaní naplnenia podmienok pre aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p. je potrebné zhodnotiť všetky okolnosti konkrétneho prípadu, ktoré by mohli zakladať dôvody hodné osobitného zreteľa a tieto posúdiť vo vzájomnej súvislosti a v spojení s účelom ust. § 150 O.s.p., ktorým je odstránenie neprimeranej tvrdosti a dosiahnutie spravodlivosti pre účastníkov konania. Len samotné nepriaznivé majetkové pomery účastníka konania, ktorému má byť uložená povinnosť na náhradu trov konania, samy o sebe nemusia viesť k aplikácii ust. § 150 ods. 1 O.s.p., nakoľko významnou skutočnosťou bude aj zohľadnenie príčin ťaživej sociálnej situácie účastníka konania a prípadné zavinenie samotného účastníka konania, výšky priznaných trov konania, osobných, majetkových, zárobkových a iných pomerov účastníka konania, ktorému má byť priznaný nárok na náhradu trov konania, a ktorého majetková sféra by bola aplikáciou ustanovenia § 150 O.s.p. tiež dotknutá, a v neposlednom rade aj okolností vedúcich k uplatneniu práva na súde a procesný postoj účastníkov konania. Rovnako moderačné oprávnenie súdu pri rozhodovaní o náhrade trov konania, zakotvené v ustanovení § 150 ods. 1 O.s.p., nemôže byť pre svoju výnimočnosť použité bez ďalšieho vždy, keď medzi majetkovým statusom sporových strán sú výrazné rozdiely. V opačnom prípade by aplikácia ust. § 150 ods. 1 O.s.p. v rozpore s jeho účelom znamenala nespravodlivý zásah do práv protistrany.

V prejednávanej veci sa odvolací súd stotožňuje s postupom súdu prvého stupňa, ktorý o náhrade trov konania rozhodol v súlade so zásadou zavinenia vyjadrenou v ust. § 146 ods. 2 O.s.p., keď zhodnotil, že zastavenie konania bolo z procesného hľadiska zavinené navrhovateľom, ktorý využijúc svoje dispozičné oprávnenie vzal návrh na začatie konania späť. Uvedené vyplýva zo skutočnosti, že navrhovateľa ako účastníka sporového konania zaťažuje nielen zodpovednosť za výsledok (§ 142 O.s.p.), ale aj za prípadné zastavenie konania z dôvodov na jeho strane (§ 146 ods. 2 O.s.p.). Navrhovateľ v danej veci svojím dispozičným prejavom vyvolal súdny spor, s ktorým sú spojené trovy konania, čoho si musel byť vedomý, a rovnako na základe jeho dispozície s návrhom na začatie konania došlo k jeho zastaveniu. V zmysle ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. ho tak zaťažuje povinnosť na náhradu trov konania odporcu. Neobstoja ani námietky navrhovateľa smerujúce proti výške náhrady trov konania odporcu, ktorá bola prvostupňovým súdom priznaná v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. a/, § 13a ods. 1 písm. a/, c/, § 13a ods. 4, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Len samotná skutočnosť, že navrhovateľ sa vo veci nariadených pojednávaní nezúčastnil neznamená, že tieto sa nekonali. Naopak z obsahu súdneho spisu vyplýva, že v prejednávanej veci sa právny zástupca

odporcu zúčastnil všetkých pojednávanií, za ktoré mu bola v súlade s ust. § 13a ods. 4 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. priznaná odmena len vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny z dôvodu ich odročenia bez prejednaní vecí (namiesto 61,85 euro, ktoré by advokátovi prináležali za účasť na pojednávanií s prejednaním vecí, bola advokátovi za účasť na odročenom pojednávanií priznaná suma 15,46 euro). Dôvodom pre odročenie týchto pojednávanií bola zakaždým neprítomnosť navrhovateľa na pojednávanií, ktorú súdu oznámil vždy len pár hodín pred pojednávaniím, v dôsledku čoho súd nemal dostatok času na oznámenie odročenia pojednávania protistrane. Z uvedených dôvodov nemožno tieto trovy odporcu považovať za neúčelné. Rovnako za neúčelné nemožno považovať ani trovy konania, ktoré vznikli odporcovi v súvislosti s jeho účasťou na pojednávanií nariadenom na 17.10.2014 o 9,45 hod., nakoľko navrhovateľovi bolo predvolanie na toto pojednávanie doručené ešte dňa 22.09.2014 a aj napriek tomu späťvzatie návrhu doručil súdu až dňa 16.10.2014 v popoludňajších hodinách.

Odvolací súd v danej veci, rovnako ako súd prvého stupňa, nezistil ani žiadne dôvody pre aplikáciu výnimočného ust. § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania, pretože v danom prípade by použitie moderačného práva zakotveného v tomto ustanovení nevedlo k zabezpečeniu spravodlivej ochrany práv. Aj pokiaľ by navrhovateľ ním tvrdenú zlú sociálnu situáciu a zdravotný stav preukázal (čo neurobil), len tieto skutočnosti nemôžu byť samy o sebe v zmysle ustálenej súdnej praxe dôvodom pre nepriznanie alebo zníženie náhrady trov konania. Takýmto dôvodom nemôže byť ani dĺžka trvania pracovného pomeru navrhovateľa u odporcu, ktorá navyše nemá žiaden vplyv na rozhodovanie o náhrade trov konania. Na druhej strane je potrebné prihliadnuť aj na procesný postoj navrhovateľa, ktorý podanou žalobou inicioval súdne konanie, avšak na vytyčené súdne pojednávania sa nedostavoval a cca po jednom roku zobral návrh na začatie konania späť bez existencie dôvodu, ktorý by zapríčinil odporcu. Vzhľadom k tomu, že zo strany navrhovateľa nebolo preukázané naplnenie dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo na mieste čo i len čiastočné nepriznanie náhrady trov konania protistrany, v celom rozsahu ho zaťažuje povinnosť na ich náhradu.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ju neuplatnil a v odvolacom konaní mu ani žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.